

ปัจจัยทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กับการข่มขืนกระทำชำเราของเยาวชน :

ศึกษาเฉพาะกรณี ศาลเยาวชนและครอบครัว ภาค 1

Social Factor Related to Rape Case of Juvenile Delinquency :

Case Study on Juvenile and Family Court Region I

นวลจันทร์ ทศนชัยกุล*

Naunjun Tasanachaikul

บทคัดย่อ

การศึกษาวินิจฉัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาถึงสาเหตุและรูปแบบการข่มขืนกระทำชำเราของเยาวชน และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำความผิดด้วยการข่มขืนกระทำชำเราของเยาวชน ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกในกลุ่มศึกษา 10 คน ที่ซึ่งมีประวัติที่สมบูรณ์ และเป็นเยาวชนที่ถูกฟ้องคดีข่มขืนกระทำชำเราที่ศาลเยาวชนและครอบครัวในเขตภาค 1 เก็บข้อมูลในช่วงเวลา พฤษภาคม - สิงหาคม พ.ศ. 2566 การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการนำเสนอข้อเท็จจริงในลักษณะลำดับ ส่วน จากจุดย่อย ให้เห็นภาพใหญ่ และนำเสนอข้อมูลในลักษณะพรรณนาโวหาร

ผลการวิจัยพบว่า เยาวชนที่กระทำความผิดมีอายุเฉลี่ย 17 ปี การศึกษามัธยม 3 มี 6 ใน 10 คน 50 เปอร์เซ็นต์ มาจากครอบครัวพ่อแม่เลี้ยงเดี่ยว การศึกษาของบิดามารดา โดยเฉลี่ยจบประถม 4 มีรายได้ต่ำและไม่แน่นอน บิดามารดาไม่รักกัน ครอบครัวแตกแยก ความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่ดี เยาวชน 8 ใน 10 คน ออกไปหาเพื่อน รวมกลุ่มกัน หาความสุขสำราญ พวกเขาต้องการอิสระไม่ต้องอยู่ในบังคับของผู้ใหญ่

รูปแบบในการข่มขืนกระทำชำเรา 8 ใน 10 คน กระทำความผิดในเวลากลางคืน ใช้เครื่องมือเตรียมตัว มีการใช้อาวุธ 5 ราย การทำผิดไม่มีการวางแผนล่วงหน้า เยาวชน 7 ใน 10 คน รวมตัวกันดื่มของมึนเมา ก่อนกระทำความผิด และโดยปกตินิสัยเยาวชนจะชอบดูสื่อลามกอนาจารประเภทต่าง ๆ จำนวน 8 ใน 10 คน เยาวชนสารภาพว่าการแต่งกายของเหยื่อเปิดเผยร่างกายจนเกินไป เป็นการกระตุ้นให้เกิดอารมณ์ทางเพศขึ้นทันที 8 ใน 10 คน จำนวนคนข่มขืนเป็นรูปแบบการข่มขืนหมู่ คือ กระทำความผิดร่วมกันตั้งแต่

* ข้าราชการบำนาญ ศาสตราจารย์ระดับ 11, ศาสตราจารย์เกียรติคุณ, ผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษ ภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Retired government official Professor C-11, Professor Advisory Level Department of Political Sciences and Public Administration, Faculty of Social Science Kasetsart University. Email: Fsocnjt@ku.ac.th

Received: September 9, 2023

3 คนขึ้นไป มีจำนวน 8 ใน 10 คน ปัจจัยทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กับการข่มขืนของเยาวชน คือ ครอบครัวแตกแยก กลุ่มเพื่อน การเสพของมึนเมา สื่อลามกอนาจาร เหล้า และบุคลิกภาพของเยาวชน

คำสำคัญ: เยาวชน, การข่มขืน, ศาลเยาวชนและครอบครัว ภาค 1

Abstract

The objective of this research were to study the causes which stimulated the juvenile to commit the sexual raping and their raped behavior, to study the backgrounds and social factors related to commit the crime. The research methods employed for collecting data during May and August 2023 were in-depth interview and participated approach. Most completed information of 10 cases at Juvenile and Family Court Region I. Data collected are consequently qualitative and descriptive presented.

The study revealed that the juvenile's age were at average of 17, 6th grade or lower education, 50% were from single-parenthood, parent's education were at average of 4th grade, unstable income and bad family relations. Almost of juvenile were attached to their friends and frequently enjoyed their independent opportunities without commitment. Their raped behavior 80% the juvenile was committed at night by using the motorcycle and weapon accounting for 50% without planning in advance, 70% of juvenile consumed liquor before commitment and 80% they had been watching sexual social media. The critical thing that encouraged them to commit a misbehavior women had put on sexy dress 90%. The women victim 80% were inflicted with sexual raping more than 3 of sexual offenders "gang-rape". The causes of raping commitment are broken home, peer group, liquor, pornography-rape and their personality.

Keyword: Juvenile, Rape, Juvenile and Family Court Region I.

บทนำ

โดยสัญชาตญาณของมนุษย์ ความต้องการทางเพศเป็นความต้องการพื้นฐานที่มีอยู่ในทุกคน ทุกเพศรวมถึงสัตว์ด้วย ความสัมพันธ์ทางเพศบันดาลให้สิ่งมีชีวิตทั้งคน และสัตว์มีความสุข สดชื่นในการดำรงชีวิต ซึ่งธรรมชาติได้สร้างให้เพศชายและหญิงเป็นของคู่กัน การตอบสนองความรู้สึกทางเพศจึงเป็นพฤติกรรม การแสดงออกที่เป็นธรรมชาติของมนุษย์ทุกคน อย่างไรก็ตามถ้าความต้องการทางเพศมีมากเกินไปไม่มีทางออกที่ถูกต้องเหมาะสม ก็จะทำให้เกิดความเสียหายต่อคนอื่น โดยการไปบังคับขืนใจหญิงอื่นที่มีใจภรรยาของตน การข่มขืนกระทำชำเราเป็นความผิดทางเพศที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อหญิงผู้เสียหายมากไม่เฉพาะแต่ร่างกายเท่านั้น ความเสียใจประมาทไม่ได้ว่ามากเพียงใด และที่สำคัญการถูกข่มขืนจะถูกจารึก จดจำ ผั่งใจแก่ผู้เสียหายไม่รู้ลืม

ความเสียใจ อับอาย ลึนหัว และไม่เห็นคุณค่าของตัวเอง และยังมีผลไปถึงบิดามารดา สามี และญาติพี่น้อง ที่สำคัญเธอเหล่านั้นไม่กล้าแจ้งความ เป็นผลให้ผู้กระทำความผิดจำนวนหนึ่งจึงไม่ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย เหตุผลอีกประการหนึ่งคือความผิดคดีข่มขืนจะสืบพิสูจน์ยากเพราะผู้กระทำความผิดจะกระทำในที่ลับตาคน

การกระทำความผิดคดีข่มขืนจะกระทบต่อสังคมโดยทั่วไป คนที่รู้ข่าวจะหวาดกลัว วิตกังวล ไม่มีความสุข โดยเฉพาะคนที่อยู่ระแวกใกล้เคียงกับที่เกิดเหตุ เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม ปัจจุบันสังคมมีการเปลี่ยนแปลงมาก เทคโนโลยี และวัฒนธรรมตะวันตกแพร่กระจายเข้ามามาก เช่น รูปแบบการแต่งกาย อุปกรณ์ทางเพศ และ สื่อลามกอนาจาร เช่น ภาพยนตร์ หนังสือ วีดีโอ โทรศัพท์ ภาพ และคอมพิวเตอร์ สาเหตุสำคัญ คือ ผู้หญิงที่ตกเป็นเหยื่อแต่งกายเปิดเผยร่างกายมาก นุ่งกระโปรงสั้น กางเกงรัดรูป เสื้อคอกว้าง เกาะอก สายเดี่ยว เสื้อบางจนเกินไป เป็นการกระตุ้นความรู้สึทางเพศแก่เยาวชนทั้งหลายขึ้นทันที ธรรมชาติของวัยรุ่นมีความอยากรู้ อยากรลอง และด้วยจิตใจคึกคะนอง โดยขาดความยั้งคิด จึงทำให้เยาวชนกระทำผิดด้วยการข่มขืนได้ง่าย ข้อมูลจากกรมพินิจ (พ.ย. 2565) เยาวชนที่กระทำความผิด ซึ่งมีอายุไม่ถึง 18 ปีบริบูรณ์ กระทำผิดข้อหาข่มขืนกระทำชำเราเด็กหญิงที่มีอายุยังไม่เกิน 13 ปี ไม่ว่าเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ปี 2564 มีจำนวน 58 คน และต่อมามีปี 2565 มีจำนวน 63 คน ข้อมูลกรณีกระทำชำเราเด็กหญิงอายุยังไม่เกิน 15 ปี ไม่ว่าเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ปี 2564 จำนวน 184 คน และปี 2565 มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นเป็น 211 คน

ปัญหาการกระทำความผิดด้วยการข่มขืนกระทำชำเราโดยเยาวชน จึงควรแก่การศึกษาวิจัยถึงสาเหตุ แรงจูงใจ และรูปแบบการกระทำชำเรา เพื่อหาแนวทางป้องกันให้ความผิดลักษณะนี้ลดน้อยลง

วัตถุประสงค์

1. ศึกษาวิจัยปัจจัยทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำความผิดด้วยการข่มขืนกระทำชำเราของเยาวชน
2. ศึกษารูปแบบการข่มขืนกระทำชำเรา
3. ศึกษาภูมิหลังของเยาวชนและบิดามารดา

ขอบเขตการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มตัวอย่างเป็นเยาวชนอายุไม่ถึง 18 ปี ซึ่งอยู่ในอำนาจศาลเยาวชนและครอบครัว เยาวชนกลุ่มนี้กระทำความผิดคดีข่มขืนกระทำชำเรา และถูกฟ้องดำเนินคดีที่ศาลเยาวชนและครอบครัวในเขต ภาค 1 ทั้งนี้จำเลยที่เป็นเยาวชนรับสารภาพ

นิยามศัพท์

เยาวชน หมายความว่า บุคคลอายุเกิน 15 ปีบริบูรณ์ แต่ยังไม่ถึง 18 ปีบริบูรณ์

ศาลเยาวชนและครอบครัว หมายถึง ศาลยุติธรรมชั้นต้น ตามพระธรรมนูญศาลยุติธรรม ในเขตภาค 1 ได้แก่ ศาลเยาวชนและครอบครัว สมุทรปราการ นนทบุรี ปทุมธานี สระบุรี ลพบุรี อยุธยา อ่างทอง และสิงห์บุรี
 ช่มชืด หมายถึง การบังคับใจ หรือ ผิดใจ

กระทำชำเรา คณะวิชาการ (The Justice Group) พ.ศ.2566 หน้า 11 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 1 บัญญัติว่า การกระทำชำเรา หมายความว่า กระทำเพื่อสนองความใคร่ของผู้กระทำโดยการใช้ อวัยวะเพศของผู้กระทำล่วงล้ำอวัยวะเพศ ทวารหนัก หรือช่องปากของผู้อื่น

รูปแบบและวิธีการ หมายถึง พฤติกรรมการช่มชืดกระทำชำเราของเยาวชนกระทำผิดอย่างไร การวางแผน การใช้อาวุธ การร่วมกันกระทำและรายละเอียดเกี่ยวกับการกระทำความผิด

วิธีวิจัย

วิธีการวิจัยเป็นเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการศึกษาภาคทฤษฎี ค้นคว้าข้อมูล เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การศึกษาภาคสนามด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่สร้างให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ในการวิจัย ซึ่งเป็นการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) และจากการสังเกต (Observation) โดยเน้นการศึกษาเฉพาะราย (Individual Case Study) ซึ่งเป็นเยาวชนที่ถูกฟ้องดำเนินคดีที่ศาลเยาวชนและครอบครัว ภาค 1 ได้แก่ ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสมุทรปราการ นนทบุรี ปทุมธานี สระบุรี ลพบุรี อยุธยา อ่างทอง และสิงห์บุรี

ผู้วิจัยจะสุ่มมา 3 ศาล ผลการสุ่มได้ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสมุทรปราการ นนทบุรี และปทุมธานี ทั้งนี้เยาวชนที่เป็นจำเลยรับสารภาพ

โดยผู้วิจัยจะเลือกตัวอย่างที่มีข้อมูลสมบูรณ์จำนวน 10 ราย

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง

ก่อนการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย ขั้นตอนการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง มีสิทธิที่จะร่วมการวิจัยด้วยความยินยอม เป็นไปตามความสมัครใจของผู้ให้ข้อมูล และผู้ให้ข้อมูลสามารถที่จะปฏิเสธหรือถอนตัวได้ทุกช่วงเวลาตลอดการสัมภาษณ์

ผู้วิจัยจะรักษาความลับของข้อมูล และนำเสนอข้อมูลงานวิจัยในภาพรวม

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเป็นแบบพรรณนา โดยพิจารณาแนวคิดพื้นฐานในการวิจัยเชิงคุณภาพ ทั้งนี้โดยใช้เกณฑ์กลุ่มตัวอย่าง 10 คน และคิดเกณฑ์ร้อยละจากฐานนั้น การประเมินเป็นระดับจากน้อยที่สุดถึงมากที่สุด

น้อยที่สุด	จำนวน 1-2	คนใน 10 คน	หรือคิดเป็นร้อยละ 10-20
น้อย	จำนวน 3-4	คนใน 10 คน	หรือคิดเป็นร้อยละ 30-40
ปานกลาง	จำนวน 5-6	คนใน 10 คน	หรือคิดเป็นร้อยละ 50-60
มาก	จำนวน 7-8	คนใน 10 คน	หรือคิดเป็นร้อยละ 70-80
มากที่สุด	จำนวน 9-10	คนใน 10 คน	หรือคิดเป็นร้อยละ 90-100

การสังเคราะห์ข้อมูล

การสังเคราะห์ข้อมูล จะใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยการหาประเด็นสำคัญจากการวิเคราะห์ข้อมูลมาจัดหมวดหมู่เกี่ยวข้องกับเรื่องใดบ้าง จากนั้นรวบรวมเรื่องที่ตรงกันมาสังเคราะห์แล้วนำเสนอโดยภาพรวม

การศึกษาวิจัยเรื่องการข่มขืนกระทำชำเราทำได้ยาก เนื่องจากมีข้อจำกัดที่ผู้เสียหายไม่แจ้งความ และการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ผู้กระทำผิดไม่ค่อยอยากตอบจึงมีผู้ศึกษาน้อย อย่างไรก็ตามผู้วิจัยใคร่เสนอผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยเรียงลำดับตามปี พ.ศ. ที่ได้ศึกษาวิจัย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นวลจันทร์ ทศนชัยกุล (2525) ความผิดเกี่ยวกับเพศ กรณีข่มขืนกระทำชำเรา การศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงภูมิหลังของผู้กระทำผิดคดีข่มขืน ต้องการทราบพฤติกรรมการกระทำความผิด และศึกษาถึงสาเหตุรวมทั้งมูลเหตุจูงใจในการข่มขืนกระทำชำเรา ใช้การศึกษาเชิงปริมาณ การวิจัยภาคสนามโดยการเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์ผู้ต้องขังที่ถูกต้องขังในเรือนจำกลางบางขวาง 98 คน และเรือนจำคลองเปรม 62 คน เฉพาะที่ศาลพิพากษาลงโทษเด็ดขาดแล้วในข้อหาข่มขืนกระทำชำเรา ในระหว่างเดือนพฤษภาคม - กรกฎาคม พ.ศ.2525 รวมตัวอย่างที่เป็นตัวแทนในการศึกษาเรือนจำกลางบางขวาง 98 คน เรือนจำกลางคลองเปรม 62 คน รวมจำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา 160 คน

ตัวแปรในการวิจัย คือ การศึกษาอายุขณะกระทำความผิด สถานภาพการสมรส ภาวะการบวช รายได้ และการเคยถูกจำคุกมาก่อน การพิสูจน์สมมติฐานด้วยการหาค่าสถิติโดย Chi-Square ด้วยระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัย พบว่าผู้กระทำความผิดส่วนมากมีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 4 ร้อยละ 68.74 อายุขณะกระทำความผิดอยู่ระหว่าง 15-30 ปี ร้อยละ 65.62 เคยบวชมาก่อนร้อยละ 38.75 เคยถูกจำคุกมาก่อน

มีเพียงร้อยละ 16.87 ข้อมูลก่อนการกระทำความผิด สถานภาพการสมรสเป็นโสดร้อยละ 48.12 ประกอบอาชีพทางการเกษตรมากที่สุดคือร้อยละ 52.55 ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งเร้าก่อนการกระทำความผิด ร้อยละ 39.37 ได้รับสิ่งเร้าจากการเห็นการแต่งกายของเหยื่อเอง นอกจากนั้นสิ่งเร้าร้อยละ 37.35 มาจากสื่อลามกอนาจารประเภทต่างๆ ผลการพิสูจน์สมมติฐานการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการศึกษากับการถูกข่มขืน รายได้กับการไปสถานบริการ ความรู้สิทธิทางเพศกับภาวะการบวช อายุขณะกระทำความผิดกับการทำร้ายร่างกายหญิงผู้เสียหายไม่มีความสัมพันธ์กันโดยการทดสอบทางสถิติ

บุญชู กล้าแข็ง (2547, การค้นหาความจริงจากหญิงที่ถูกข่มขืน, วิทยานิพนธ์ นิติศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์) ศึกษาเปรียบเทียบไทยกับต่างประเทศ การศึกษามีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการทราบว่าการขึ้นทนายในกระบวนการยุติธรรมได้ปฏิบัติต่อหญิงที่ถูกข่มขืน ศึกษาเปรียบเทียบการค้นหาความจริงเพื่อสรุปหาแนวทางนำมาประยุกต์ใช้กับประเทศไทย วิธีการศึกษาใช้การค้นคว้าตำรา บทความในวารสาร วิทยานิพนธ์งานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งผู้วิจัยขอสรุปพอสังเขปดังนี้

ผลการศึกษา ประเทศออสเตรเลีย มีวิธีการคุ้มครองหญิงที่ถูกข่มขืน โดยมีการจัดตั้งหน่วยงานอาสาสมัครขึ้นตามเมืองต่าง ๆ และโรงพยาบาลสำหรับการสอบปากคำ ในปี 1991 รัฐบาลแห่งวิคตอเรียได้ผ่านร่างพระราชบัญญัติความผิดเกี่ยวกับการข่มขืน (Crime Rape Act 1991) การดำเนินคดีของศาลวิคตอเรียจะใช้เวลามากที่สุดเพียง 3 เดือน นับตั้งแต่ข้อกล่าวหา ถ้าคดีใดต้องใช้เวลานานกว่านี้ทางอัยการจะต้องแจ้งเหตุที่ล่าช้าให้ผู้เสียหายทราบ

ในสหรัฐอเมริกา ให้ความสำคัญคดีข่มขืนมากกว่าคดีอื่น ๆ ในปี 1982 ได้บัญญัติกฎหมายคุ้มครองเหยื่อและพยาน (Victim and Witness Protection Act 1982) นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานเอกชนเข้ามาให้ความช่วยเหลือผู้ถูกข่มขืนและให้คำปรึกษาในชั้นพิจารณาคดี สหรัฐได้ออกสหรัฐบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมในปี 1992 ห้ามไม่ให้ล่าสืบถึงพฤติกรรมทางเพศของผู้เสียหายกับบุคคลอื่น เว้นแต่กับจำเลยเท่านั้น โดยทนายฝ่ายจำเลยต้องยื่นคำร้องต่อศาลก่อนการพิจารณาคดี 15 วัน

สำหรับประเทศอังกฤษ ในขณะที่พนักงานสอบสวนสอบปากคำผู้เสียหายจะมียกเว้นให้ความช่วยเหลือผู้เสียหาย เมื่อได้มีการแจ้งความแล้วพร้อมทั้งแจกคู่มือแนะนำวิธีการปฏิบัติในการดำเนินคดีตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา พนักงานสอบสวนหญิงรับผิดชอบในการดำเนินคดี ในชั้นพิจารณาคดี มีการออกพระราชบัญญัติความผิดเกี่ยวกับเพศ (ค.ศ.1976) กรณีห้ามมิให้มีการนำสืบหรือถามคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของผู้เสียหาย เว้นแต่พฤติกรรมทางเพศระหว่างผู้เสียหายกับจำเลยเท่านั้น ศาลจึงจะอนุญาตให้สืบได้ แต่ต้องเป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องกับคดีจริง ๆ

ประเทศไทย ในชั้นพิจารณาไม่มีกฎหมายบัญญัติห้ามทนายจำเลยถามคำถามหรือนำสืบถึงพฤติกรรมทางเพศของผู้เสียหายกับจำเลยเหมือนประเทศอังกฤษและสหรัฐ ทำให้ทนายจำเลยสามารถนำสืบในประเด็นนี้ได้ จึงส่งผลกระทบต่อผู้เสียหายมาก เนื่องจากทนายจำเลยจะพยายามนำสืบหรือถามคำถามให้ศาลเห็นว่ามีความยินยอมของผู้เสียหายเองไม่ใช่เป็นการบังคับข่มขืน ปัญหาในเรื่องเงื่อนไขเวลาเป็นอีกประเด็นหนึ่งที่น่าสนใจ การออกระเบียบกำหนดระยะเวลาการดำเนินคดีให้ชัดเจน ทั้งในชั้นสอบสวนและชั้นพิจารณาคดี กรณีที่ล่าช้า

จะต้องแจ้งให้ผู้เสียหายทราบถึงสาเหตุความล่าช้า และเปิดโอกาสให้ผู้เสียหายรายงานความเสียหายที่ตนได้รับต่อศาลได้

สรุปได้ว่าระเบียบการพิจารณาคดีในศาลไทยควรได้แก้ไขเงื่อนไขเวลาทั้งในชั้นสอบสวน และกระบวนการพิจารณาคดี ส่วนวัฒนธรรมของไทยเพศหญิงได้รับความอับอาย ทั้งในการแจ้งความและการดำเนินคดีในชั้นศาล ควรต้องระมัดระวังที่นายจำเลยจะนำสืบรายละเอียดถึงพฤติกรรมทางเพศระหว่างจำเลยกับผู้เสียหาย เพราะจะทำให้ผู้เสียหายอับอาย เนื่องจากความยินยอมกับการถูกบังคับข่มขืนเป็นสาระสำคัญที่ศาลจะพิสูจน์ข้อเท็จจริงให้เห็นได้ในที่สุด

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีพัฒนาการบุคลิกภาพ

บุคลิกภาพ (Personality) หมายถึงลักษณะเฉพาะของคน ๆ หนึ่ง ซึ่งหมายรวมถึงลักษณะโดยรวม พฤติกรรมการกระทำ อารมณ์ ลักษณะทางจิตใจ และร่างกาย ความคิด นิสัย และการปรับตัว ซึ่งส่วนประกอบเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงเอกลักษณ์ของบุคคล ซึ่ง Jess Feist ได้กล่าวไว้

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยขอลำถึงทฤษฎีการพัฒนาบุคลิกภาพตามแนวคิดของ ฟรอยด์ที่ให้ความสำคัญทางเพศ (Psychosexual Development) สาระสำคัญคือระยะเพศตอนปลาย (Genital Stage) ช่วงอายุเริ่มตั้งแต่วัยรุ่น 14 ปี เป็นต้นไป ในระยะวัยรุ่นจะมีการเปลี่ยนแปลงทั้งร่างกายและจิตใจ เช่น ผู้หญิงเริ่มมีประจำเดือน ผู้ชายเริ่มหลั่งน้ำกาม อารมณ์อ่อนไหวง่าย มีความต้องการเป็นตัวของตัวเอง ต้องการอิสระ สอดคล้องกับ Dusek (Adolescent) ได้ให้ความหมายของคำว่าวัยรุ่น หมายถึง วัยที่เชื่อมระหว่าง การเป็นเด็กกับการเป็นผู้ใหญ่ เป็นระยะการปรับตัว วัยรุ่นจึงไม่ใช่การเจริญเติบโตทางร่างกายเท่านั้น แต่หมายถึง การเปลี่ยนแปลงทางจิตใจ และการปรับตัวกับสังคมนั้น ๆ

เมื่อดูถึงธรรมชาติและความต้องการของวัยรุ่น ตามแนวคิดการพัฒนาบุคลิกภาพระยะเพศตอนปลาย ตามแนวคิดของฟรอยด์ แรงผลักดันทางสัญชาตญาณทางเพศจะรุนแรงขึ้นในระยะนี้ วัยรุ่นเริ่มสนใจการแต่งตัว อยากมีแฟน อารมณ์หวนไหวง่าย มีความขัดแย้งระหว่างความต้องการพึ่งคนอื่นและความเป็นตัวเอง ไม่ชอบอยู่ในคำบังคับของพ่อแม่ ต้องการออกจากบ้านไปหาเพื่อน เพื่อหาความสนุกสำราญในชีวิตประจำวัน ลักษณะสำคัญอีกประการหนึ่ง วัยรุ่นต้องการอยากรู้ อยากลองในประสบการณ์ใหม่ ๆ ตามที่พวกเขาได้เผชิญ

อย่างไรก็ตามบุคลิกภาพของคนเรา ถ้าจะพิจารณาละเอียดแยกลงไป “ลักษณะนิสัย” ฟีส (Feist) 1977 Personality กล่าวว่าลักษณะนิสัย หมายถึง กลุ่มของนิสัยหลาย ๆ อย่างไว้ด้วยกัน ซึ่งจะเป็นเอกลักษณ์ เป็นลักษณะเฉพาะที่สำคัญของคน ๆ นั้น

ผู้วิจัยขอลำเฉพาะเกี่ยวกับการหมกมุ่นทางเพศ กลุ่มอารมณ์นิสัยลักษณะนี้จะแสดงออกหลากหลาย เช่น ชอบดูวิดีโอและภาพยนตร์โป๊ ชอบสะสมภาพโป๊ ชอบซื้อหนังสือเกี่ยวกับภาพอนาจาร-ทำร่วมเพศ ชอบสนทนาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางเพศ ในห้องนอนก็จะติดภาพโป๊ไว้มาก ชอบไปสถานที่บริการอาบ อบ นวด

ชอบเที่ยวโสเภณี ลักษณะนิสัยที่แสดงออกทั้งหมดนี้จะส่งผลกระทบตุนให้เกิดความต้องการทางเพศเพิ่มมากขึ้น และเกิดขึ้นบ่อยครั้ง จึงเกิดการระบายออกในความรู้สึกนี้ บางครั้งจึงมีพฤติกรรมทางเพศเบี่ยงเบนกระทำผิด กฎหมายได้โดยง่าย

อนึ่งในการศึกษาเกี่ยวกับธรรมชาติและความต้องการของวัยรุ่น พวกเขามีพฤติกรรมอย่างไร ผู้วิจัย ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการระบาดของยาเสพติดในหมู่เยาวชน จะได้เสนอข้อมูลที่ได้จากการวิจัยเรื่องนี้ในเชิงปริมาณ เพื่อขยายความเข้าใจในทางทฤษฎีเกี่ยวกับธรรมชาติของวัยรุ่น

จากการศึกษาวิจัย นวลจันทร์ ทศนชัยกุล พ.ศ.2540 เรื่องการระบาดของยาเสพติดให้โทษในหมู่เด็ก และเยาวชน วิจัยเรื่องนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากสำนักคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ประชากรในการศึกษาครั้งนี้คือเยาวชนชายที่ได้รับการฝึกอบรมอยู่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กในทุภาครวมทั้งกรุงเทพมหานคร จำนวน 800 ราย เป็นการวิจัยเชิงปริมาณโดยใช้วิธีสุ่มแบบหลายขั้นตอนด้วยวิธี Accidental Random Sampling การเก็บข้อมูลภาคสนามด้วยการใช้แบบสอบถาม

ในคำถามส่วนหนึ่งได้ถามถึงพฤติกรรมของเยาวชน ข้อมูลเบื้องต้นร้อยละ 92.4 มีอายุ 16 ปี แต่ไม่ถึง 18 ปี การศึกษาจำนวนมากที่สุดร้อยละ 31.6 อยู่ระหว่าง ม.1-ม.3 พฤติกรรมที่น่าสนใจ เยาวชน มั่วสุมกับอบายมุข ระดับปานกลางร้อยละ 39 ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างของเยาวชนจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 63.2 ไปบ้านเพื่อน สำหรับคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับพฤติกรรมของวัยรุ่น โดยเฉพาะพฤติกรรมทางเพศ ร้อยละ 73.1 เยาวชนเริ่มสนใจเพศตรงข้าม อยากใกล้ชิดเพศตรงข้าม โดยแสดงออกในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การติดต่อกัน การนัดพบปะ และร่วมกิจกรรมกัน วัยรุ่นชายจะใส่ใจการแต่งตัว ทรงผม และเสื้อผ้ามีจำนวน ร้อยละ 57.3 เยาวชนจำนวนมากร้อยละ 68.4 มีความต้องการอิสระ ต้องการรวมกลุ่มเพื่อน ร่วมกันเสพ ของมีนเมาประเภทต่าง ๆ เริ่มตั้งแต่บุหรี่ กล้วยา สุรา เบียร์ และยาบ้า

ผลการวิจัยเรื่องนี้เกี่ยวกับธรรมชาติของวัยรุ่นจึงสอดคล้องกับทฤษฎีที่ได้กล่าวมาแล้ว

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในการวิจัยครั้งนี้ สาเหตุสำคัญที่เกิดจากการข่มขืนกระทำชำเรา คือ ตัวเหยื่อเอง ต่อไปจะได้กล่าวถึง ทฤษฎีปกตินิสัย

ทฤษฎีปกตินิสัย (Routine Activity Theory)

แนวคิดในการเกิดอาชญากรรม ทฤษฎีปกตินิสัยเป็นการศึกษาของนักสังคมวิทยา Marcus Felson (1971) เขาเสนอแนวคิดใหม่ในการก่ออาชญากรรมด้านวิธีการและสาเหตุ โดยให้ความสำคัญไปที่ตัวเหยื่อ เป็นปัจจัยสำคัญให้เกิดมูลเหตุสูงใจในการก่ออาชญากรรม มาคัสได้ศึกษาวิจัย ในที่สุดได้สรุปผลการศึกษา เป็นแนวคิดทฤษฎีพบว่า องค์ประกอบการเกิดอาชญากรรม มาจาก 3 ประการ คือ อาชญากร ตัวเหยื่อ และการขาดความสามารถในการป้องกันร่างกายและทรัพย์สิน

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะขอกว่าเฉพาะตัวเหยื่อ ซึ่งเป็นผู้เสียหาย และเป็นสาเหตุให้เกิดการกระทำ ความผิดเอง การกระทำที่เป็นปกตินิสัยมาจากบุคลิกภาพของแต่ละคนย่อมแตกต่างกัน ซึ่งขึ้นอยู่กับกรรมพันธุ์ การอบรมเลี้ยงดู และสิ่งแวดล้อมของแต่ละคนที่แตกต่างกัน ดังนั้นผู้หญิงที่เป็นเหยื่อจะมีพฤติกรรมที่เป็นปกติ นิสัยทำอยู่เป็นประจำ กรณีการเกิดการกระทำผิดด้วยการข่มขืนกระทำชำเรา การกระทำที่เป็นปกตินิสัย

ของเหยื่อ เช่น การกลับบ้านหลัง 22 นาฬิกา ออกจากบ้านตี 5 ทำเป็นประจำทุกวันจนเป็นนิสัย เหยื่อหรือผู้เสียหายชอบเที่ยวกลางคืนไปสถานบันเทิง กลับบ้านดึก พฤติกรรมสำคัญ คือ การแต่งตัวเปิดเผยร่างกายมากเกินไป เช่น นุ่งกระโปรงสั้นมาก ใส่เสื้อคอลึก คอกว้าง สวมกางเกงรัดรูป นอกจากนั้น การชอบดื่มของมึนเมาจนเป็นนิสัย เช่น สุรา เบียร์ ไวน์ ชอบความสนุก ออกเที่ยวในเวลากลางคืนเป็นประจำเป็นเหตุให้มีผู้ชายมาใกล้ชิดและหาโอกาสกระทำการข่มขืนกระทำชำเราได้โดยไม่ยาก

ผลการวิจัย

ภูมิหลังของเยาวชนและครอบครัว เยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15 ปี แต่ยังไม่ถึง 18 ปี ซึ่งถูกฟ้องข้อหาข่มขืนกระทำชำเราต่อศาลเยาวชนและครอบครัวในเขตภาค 1 คือ ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสมุทรปราการ นนทบุรี และศาลและครอบครัวจังหวัดปทุมธานี เยาวชนผู้กระทำความผิดมีอายุเฉลี่ย 17 ปี การศึกษา 6 ใน 10 คน จบการศึกษาระดับ ม.3 5 ใน 10 คน ไม่เคยสอบตก ข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัว ฐานะครอบครัวค่อนข้างยากจน หรือมีรายได้พอมีพอใช้จำนวนเท่ากัน คือ 5 และ 5 คน อาชีพบิดามารดา 7 ใน 10 คนมี อาชีพรับจ้าง มีรายได้ไม่แน่นอน ครอบครัวแตกแยก บิดามารดาแยกทางกัน ต่างฝ่ายต่างมีคู่มือใหม่ เยาวชน 5 ใน 10 คน จึงมีพ่อเลี้ยงหรือแม่เลี้ยง ความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่ดี บิดามารดาทะเลาะกันในชีวิตประจำวัน เยาวชนถูกพ่อทำร้ายร่างกายและมารดาดูถูกรุนแรง

สภาพที่อยู่อาศัย จำนวน 7 ใน 10 คน บิดามารดาไม่มีบ้านเป็นกรรมสิทธิ์ ต้องพักอาศัยด้วยการเช่าบ้าน ในราคาถูก อาศัยอยู่กับนายจ้างหรือมีที่พักเป็นการชั่วคราว

พฤติกรรมก่อนการกระทำความผิด เนื่องจากครอบครัวไม่ได้ให้ความรัก ความอบอุ่น เยาวชนจึงออกไปหาเพื่อน รวมกลุ่ม และร่วมวงกันเสพของมึนเมา เช่น สุรา กัญชา เบียร์ และยาเสพติด ได้พบสมาคมกันเป็นประจำกับกลุ่มเพื่อน ทุกคนมีอิสระ สุขสำราญในการดำรงชีวิต ซึ่งมีจำนวน 8 ใน 10 คน นอกจากนั้นการมีบุคลิกภาพ และลักษณะนิสัยเฉพาะตัวเยาวชน 8 ใน 10 คนมีลักษณะนิสัยชอบหมกมุ่นทางเพศ ชอบดูรูปภาพอนาจารจากภาพยนตร์ วิดีโอ มือถือ คอมพิวเตอร์ และหนังสือ ชอบพกจู๋ไว้ในกระเป๋าสตางค์ ยิ่งกว่านั้นการหมกมุ่นทางเพศยังชอบสนทนากับเพื่อนเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ บางคน 4 ใน 10 คนจะนำประสบการณ์มาเล่าสู่กันฟังในกลุ่มที่ร่วมสนทนา

ผลการวิจัยที่น่าสนใจ คือ รูปแบบการกระทำความผิดด้วยการข่มขืนกระทำชำเรา จำนวน 8 ใน 10 คน เยาวชนสารภาพว่าก่อนการกระทำความผิดเล็กน้อย เยาวชนตอบว่าเหยื่อแต่งตัวเปิดเผยร่างกายจนเกินไป ใส่เสื้อคอลึก กระโปรงสั้น กางเกงรัดรูป จึงเป็นการยั่วเย้าให้เยาวชนมีความรู้สึกทางเพศสูงขึ้นทันที ประกอบกับก่อนการกระทำความผิดเล็กน้อย เยาวชนได้ร่วมวงดื่มสุรา จึงทำให้ขาดสติไม่สามารถควบคุมตัวเองได้ 4 ใน 10 คน ไม่มีการวางแผน และ 8 ใน 10 คน ทำความผิดในเวลากลางคืนโดยใช้มือถือโทรศัพท์เป็นพาหนะขับตามกันไป การกระทำความผิดมีการใช้อาวุธข่มขู่ 5 ใน 10 คน การกระทำการข่มขืนมีการร่วมมือกัน แบ่งหน้าที่กัน คนชักชวน คนใช้อาวุธข่มขู่ การทำร้ายร่างกาย จำนวน 8 ใน 10 คน เยาวชนมากกว่า 3 คน ร่วมกันข่มขืนกระทำชำเราในลักษณะเป็นการโหมหนุมซ้ำ ข้อมูลที่น่าสนใจเยาวชนที่กระทำความผิดด้วยการข่มขืน ไม่มีใครใช้ถุงยางอนามัย

การอภิปรายผล

การศึกษาวัยเจ็ญนี้มีปัจจัยสาเหตุหลายด้าน ครอบครัวเป็นสถาบันแรกที่สำคัญยิ่ง บิดามารดามีรายได้ต่ำและไม่แน่นอนจึงต้องดิ้นรนหาเงินไม่มีเวลาดูแลเยาวชนที่สำคัญครอบครัวแตกแยก บิดามารดาไม่รักกันสอดคล้องกับแนวคิดของ Donald R. Taft ที่กล่าวถึงครอบครัวบกพร่อง เมื่อครอบครัวไม่สามารถให้ความรัก ความสุข และเงินใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน เยาวชนจึงออกไปหาเพื่อน เข้ากลุ่มหาความสุขสำราญจากเพื่อน จากข้อมูลพบว่าเยาวชนที่กระทำความผิดมีอายุเฉลี่ย 17 ปี ซึ่งช่วงเวลานี้พวกเขาต้องการเพื่อน ต้องการความอิสระ อยากหลุดพ้นจากความเป็นเด็ก และครอบครัวไม่อบอุ่น พวกเขาจึงปฏิเสธความเป็นบิดามารดา

ด้วยธรรมชาติและความต้องการของวัยรุ่นเป็นช่วงอายุตั้งแต่ 14 ปี (Genital Stage) ตามทฤษฎีของ Freud ที่พูดถึงการพัฒนาบุคลิกภาพ ระยะนี้ร่างกายและจิตใจมีการเปลี่ยนแปลงมาก การเปลี่ยนแปลงทางเพศทั้งชายและหญิง ผู้หญิงเริ่มมีประจำเดือน ผู้ชายเริ่มหลั่งน้ำกาม เริ่มสนใจเพื่อนต่างเพศ อยากแต่งตัวที่สำคัญพวกเขาเริ่มมีความต้องการทางเพศ อารมณ์อ่อนไหวง่าย เมื่อเยาวชนรวมกลุ่มกันจึงได้รับพลังของกลุ่มด้วยความอยากรู้ อยากลอง และขาดความยับยั้งคิด จึงทำให้มีแนวโน้มกระทำความผิดด้วยการข่มขืนได้ง่าย

ปัจจัยสาเหตุที่กระตุ้นให้เยาวชนกระทำความผิดด้วยการข่มขืนกระทำชำเรา 7 ใน 10 คน เยาวชนร่วมวงกันดื่มของมึนเมา เช่น สุรา เบียร์ กล้วยชา และยาบ้า จึงทำให้ขาดสติไม่สามารถควบคุมตัวเองได้ นอกจากนั้นสิ่งเร้าที่สำคัญกระตุ้นความต้องการทางเพศ 8 ใน 10 คน ตอบว่าหญิงที่เป็นเหยื่อแต่งตัวเปิดเผย ร่างกายมาก เช่น เสื้อคอลึก เสื้อเกาะอกสายเดี่ยว กระโปรงสั้นมาก และกางเกงรัดรูป การแต่งตัวเช่นนั้นเป็นเป้าสายตาอย่างยิ่ง สอดคล้องกับทฤษฎี Routine Activity คือ พฤติกรรมที่เหยื่อทำเป็นปกตินิสัย จึงเป็นสาเหตุที่เกิดจากเหยื่อเอง

สื่อลามกอนาจาร เป็นสาเหตุที่สำคัญอีกทางหนึ่ง จากการศึกษาพบว่าเยาวชน 8 ใน 10 คน เยาวชนได้รับสื่อลามกอนาจารที่มีอยู่ในสังคมโดยทั่วไป เช่น รูปภาพ ภาพยนตร์ วิดีโอ หนังสือ คอมพิวเตอร์ และโทรศัพท์ การรับสื่อลามกทำให้เยาวชนวัยรุ่น อยากเรียนรู้ อยากทดลอง ประกอบกับการคบหาสมาคมกับกลุ่มเพื่อน ดังได้กล่าวมาแล้ว ทำให้เยาวชนได้รับอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน ซึ่งมีการสนทนา วิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ สอดคล้องกับทฤษฎีการคบหาสมาคมกันในกลุ่มเพื่อน ตามแนวคิดของ Edwin H. Sutherland ที่ให้ความสำคัญจากกลุ่มเพื่อน ทั้งนี้ขึ้นกับความถี่ และระยะเวลาที่เยาวชนอยู่ด้วยกัน

ข้อมูลที่น่าสนใจ รูปแบบและวิธีการในการกระทำความผิดด้วยการข่มขืนกระทำชำเราจากการสัมภาษณ์เยาวชน 8 ใน 10 คน จะร่วมกันข่มขืนมากกว่า 3 คน เป็นการข่มขืนหมู่มีการแบ่งหน้าที่กัน เช่น การชักชวน ล่อเหยื่อ การข่มขู่ด้วยอาวุธ การแสดงอาวุธ การทำร้ายร่างกายด้วยการชกต่อย มัดมือมัดเท้า และการปิดปาก การข่มขืนที่เยาวชนเห็นเพื่อนแสดงให้ดูต่อหน้าต่อตา เป็นการกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกละอายทางเพศอย่างยิ่ง ข้อสังเกตเยาวชนทั้ง 10 คน ไม่มีใครใช้ถุงยางอนามัย ทั้งนี้เนื่องจากเป็นเวลาเร่งด่วนรีบร้อน และเกรงจะมีคนมาพบการข่มขืนที่พวกเขา กำลังกระทำร่วมกัน

สรุป

การวิจัยเรื่องปัจจัยทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กับการข่มขืนกระทำชำเราของเยาวชน คีศึกษาเฉพาะกรณี ที่ศาลเยาวชนและครอบครัว ภาค 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภูมิหลังของเยาวชนและครอบครัว ศึกษาปัจจัยสาเหตุการข่มขืนกระทำชำเรา และรูปแบบการข่มขืนกระทำชำเราของเยาวชน ใช้วิธีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเยาวชน และถูกดำเนินคดีที่ศาลเยาวชนและครอบครัว ภาค 1 โดยเสนอผลการวิจัยเชิงพรรณนา

ปัจจัยส่วนบุคคลของเยาวชน เยาวชนมีอายุช่วงระหว่าง 15 ปี แต่ไม่ถึง 18 ปี ซึ่งอยู่ในเขตอำนาจของศาลเยาวชน อายุเฉลี่ยของเยาวชน 17 ปี การศึกษาเยาวชน 6 ใน 10 คน จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 5 คน ไม่เคยสอบตก

บิดามารดามีสถานภาพทั้งการศึกษาและรายได้ต่ำ บิดามารดา 7 ใน 10 คน มีอาชีพรับจ้าง รายได้ไม่แน่นอน สภาพครอบครัวมีปัญหา บิดามารดาแตกแยก เยาวชนจึงมีพ่อเลี้ยงหรือแม่เลี้ยง มีจำนวน 5 ใน 10 คน ความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่ดี

การคบหาสมาคมกับเพื่อน ครอบครัวไม่ได้ให้ความรักความอบอุ่นเยาวชนจึงออกไปหาเพื่อนรวมตัวกันเป็นกลุ่ม 8 ใน 10 คน จะใช้เวลาอยู่กับเพื่อนเป็นประจำด้วยความอิสระ สุขสำราญ จำนวน 7 ใน 10 คน จะร่วมกันเสพของมีนเมาประเภทต่าง ๆ และหมกมุ่นกับสื่ออนาจารทั้งหลายที่มีอยู่ในสังคม เยาวชนสนใจภาพลามกอนาจารในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งเป็นลักษณะนิสัยเฉพาะตัวที่เหมือนกัน

ปัจจัยสาเหตุการข่มขืนกระทำชำเราที่มาจากตัวเหยื่อเอง พฤติกรรมการแต่งตัวของผู้หญิง 7 ใน 10 คน แต่งกายเปิดเผยร่างกายและรัดรูปทรงทั้งเสื้อ กางเกง และกระโปรงสั้นมาก เป็นการยั่วเย้าให้เยาวชนมีความรู้สึกทางเพศสูงขึ้นจนไม่อาจควบคุม ยับยั้งตัวเองได้

รูปแบบการข่มขืนส่วนมาก 8 ใน 10 คน ทำการข่มขืนในเวลากลางคืน 4 ใน 10 คน ไม่มีการวางแผน เกือบทั้งหมดจะใช้มือเท้าหรือเป็นพาหนะในการกระทำผิด มีการใช้อาวุธข่มขืนร้อยละ 50 จำนวน ผู้ร่วมกระทำความผิดเยาวชนจำนวนมากกว่า 3 คน ร่วมกันทำผิดโดยการแบ่งหน้าที่กัน และในที่สุดก็จะผลัดกันข่มขืนกระทำชำเราในลักษณะเป็นการโทรรมหญิง การได้เห็นการร่วมเพศต่อหน้านับเป็นการยั่วเย้าในขณะนั้น ในที่สุดจึงเป็นการข่มขืนหมู่ ซึ่งมีจำนวน 8 ใน 10 คน มีเพียง 2 คนเท่านั้นที่เยาวชนข่มขืนโดยลำพัง

ปัจจัยสาเหตุที่มีความสัมพันธ์ต่อการข่มขืนกระทำชำเรา คือ ครอบครัว กลุ่มเพื่อน ของมีนเมา เหยื่อ และบุคลิกภาพของเยาวชน

ข้อเสนอแนะ

1. ครอบครัวโดยภาพรวมส่วนใหญ่มีฐานะยากจนและรายได้ไม่แน่นอน รัฐบาลโดยกรมจัดหางาน ควรรณรงค์การพัฒนาอาชีพ การสร้างงาน และเพิ่มสวัสดิการแก่ประชาชน รวมทั้งการหาที่พักอาศัยที่เหมาะสม และการจัดหาสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิต เพื่อร่วมบรรเทาทุกข์แก่ครอบครัวและเยาวชน

2. กระทรวงศึกษาธิการควรเร่งหามาตรการส่งเสริมการศึกษาแก่เยาวชน โดยการจัดการศึกษา นอกโรงเรียนด้วยการเร่งขยายศูนย์การศึกษาเพิ่มมากขึ้นในทุกภูมิภาค การศึกษาจะช่วยให้เยาวชนเป็นผู้ใหญ่ มีวุฒิภาวะ มีเหตุผล เพื่อสามารถควบคุมตัวเองได้ไม่กระทำในสิ่งที่ผิด แยกแยะได้ว่าควรทำหรือไม่ควรทำ
3. รัฐบาลต้องมีมาตรการในการควบคุมการขายสุรา และของมีเมาต่าง ๆ อย่างเคร่งครัด และมีระบบเข้มแข็งอย่างต่อเนื่องให้มีการลักลอบการขายของมีเมาที่ผิดกฎหมายทุกชนิด และควรมีมาตรการ ในการเพิ่มโทษเพื่อเป็นการปราบปรามให้กฎหมายมีความศักดิ์สิทธิ์เด็ดขาด การดื่มของมีเมาจะเร่งร้ายย่ำแย่ เยาวชนก่อนการกระทำความผิด ซึ่งจากการสัมภาษณ์เยาวชน 8 ใน 10 คน ดื่มสุราและของมีเมา ก่อนการข่มขืนกระทำชำเรา
4. รัฐบาลควรจัดให้มีหน่วยงานโดยตรงที่รับผิดชอบในการควบคุมการเผยแพร่สื่อลามกอนาจาร ทั้งหลาย เช่น หนังสือ ภาพ ภาพยนตร์ วิดีโอ โทรศัพท์ โทรทัศน์ และคอมพิวเตอร์ หน่วยงานนี้จะมุ่งควบคุม สื่อลามกอนาจารได้อย่างมีประสิทธิภาพ
5. ครอบครัว สถานศึกษา และสังคมควรร่วมมือกันมุ่งการแก้ไขในสถาบันนั้น ๆ เพื่อร่วมกันป้องกัน ให้การทำผิดข่มขืนลดน้อยลง กระทรวงวัฒนธรรม กรมตำรวจ และกระทรวงศึกษา ควรร่วมมือในทุกรูปแบบ เช่น การจัดอภิปราย การประชุม และการสัมมนา การเขียนบทความ และการใช้สื่อต่าง ๆ ในการรณรงค์ให้เห็นถึง ผลร้ายของการกระทำความผิดด้วยการข่มขืนกระทำชำเรา ที่เกิดขึ้นแก่ผู้เสียหายและผู้กระทำความผิด
6. กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม ควรจัดโปรแกรมบำบัดเด็กและเยาวชน ที่กระทำความผิดด้วยการข่มขืนกระทำชำเราเป็นการเฉพาะ การบำบัดฟื้นฟูทางจิตใจ และพฤติกรรม ควรต้อง ทำในรูปแบบสังคมสงเคราะห์เฉพาะราย (Case Work Therapy)

บรรณานุกรม

- กรมพินิจและคุ้มครองเด็ก. (2565). **ระบบสารสนเทศ**. กรมพินิจและคุ้มครองเด็ก.
- คณะวิชาการ. (2566). **ประมวลกฎหมายอาญา**. พิมพ์อักษร.
- นวลจันทร์ ทศนชัยกุล (2525). **รายงานการวิจัยเรื่องข่มขืนกระทำชำเรา**. คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์.
- นวลจันทร์ ทศนชัยกุล (2540). **รายงานการวิจัยเรื่องการกระบาดยาเสพติดในหมู่เยาวชน**. คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- บุญชู กล้าแข็ง (2547). **การค้นหาคำจริงจากหญิงที่ถูกข่มขืน**. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์].
- Dusek Jerome B. (1967). **Adolescent Development and Behavior**. prentice hall.
- Feist Jess. (1977). **Personality**. Prentice Hall.
- Journal, Sidney M. (1980). **Healthy Personality**. Macmillan.
- Maguise, Milk and Morgan, Red. (2002). **The Oxford of Criminology**. Oxford University.